

საქმე #-----



**თბილისის საქალაქო სასამართლო  
გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი  
საქართველოს სახელით**

08  
თბილისი

ოქტომბერი,

2018

წელი

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა  
საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის  
კოლეგიის

მოსამართლე **ნინო ელიეშვილი**  
სხდომის მდივანი **სოფიკო უგრეხელიძე**

**ბრალდების მხარე:**

სტაჟიორ-პროკურორი - **თ**-----

**დაცვის მხარე:**

ბრალდებული - **ბ**----- - დაბადებული 1-----  
საქართველოს მოქალაქე, პირადი #----- დასაოჯახებელი, არასრული  
უმაღლესი განათლების მქონე, ნასამართლობის არმქონე, რეგისტრირებული  
და ფაქტობრივად მცხოვრები: ქ-----  
---

ბრალდებული - **ა**----- - დაბადებული 1-----,  
საქართველოს მოქალაქე, პირადი #----- დასაოჯახებელი, არასრული  
უმაღლესი განათლების მქონე, ნასამართლობის არმქონე, რეგისტრირებული  
და ფაქტობრივად მცხოვრები: ქ-----  
-

ადვოკატი - **ტ**-----

**კვალიფიკაცია:**

ბ----- და ა----- მიმართ **საქართველოს სისხლის  
სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის 1<sup>1</sup>-ლი ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით** -  
ცემა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ  
მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლით  
გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი ჯგუფურად.

**სხდომის სახე - ღია.**

**აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:**

**1. სასამართლომ დაადგინა:**

2----- სალამოს საათებში, ქ-----  
----- მდებარე სკვერში, მ----- ფიზიკური  
შეურაცხყოფა მიაყენეს ბ----- და ა----- კერძოდ, ხელებითა და  
ფეხებით ურტყამდნენ სხეულის სხვადასხვა ადგილებში. აღნიშნულის  
შემდეგ მათ გადაინაცვლეს „----- მიმდებარე ტერიტორიაზე, სადაც ბ-----  
და ა----- კვლავ ანალოგიური ქმედება განახორციელეს მ-----  
----- მიმართ. თითოეული აღნიშნული ქმედების შედეგად მ-----  
განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

**2. მტკიცებულებათა ერთობლიობა და სამართლებრივი შეფასება:**

სასამართლომ მხარეთა უშუალო მონაწილეობით განიხილა სისხლის  
სამართლის საქმე და მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ სახეზეა გონივრულ ეჭვს  
მიღმა არსებულ, შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა ბ-----  
და ა----- დამნაშავედ ცნობისა და მათ მიმართ გამამტყუნებელი  
განაჩენის გამოტანისათვის.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ არსებითი განხილვის სხდომაზე  
მტკიცებულებები არ გამოკვლეულა, ვინაიდან მხარეებს ისინი არ გაუხდიათ  
სადავოდ და საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე  
მუხლის პირველი ნაწილის "დ" ქვეპუნქტის თანახმად, მათ მიენიჭათ  
პრეიუდიციული მნიშვნელობა.

ბ----- და ა----- მიერ ჩადენილი ცემა, რამაც დაზარალებულის  
ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია საქართველოს  
სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი,  
ჩადენილი ჯგუფურად, დასტურდება სისხლის სამართლის საქმეში  
არსებული, პრეიუდიციული მნიშვნელობის მქონე შემდეგი  
მტკიცებულებებით: მოწმეების -----  
----- გამოკითხვის ოქმებით, ბრალდებულების - ბ-----  
- და ა----- აღიარებითი ჩვენებებით, სამედიცინო ექსპერტიზის N-----  
დასკვნით, საგამოძიებო ექსპერიმენტის ოქმით და საქმეში არსებული სხვა  
მტკიცებულებების ერთობლიობით.

ამდენად, გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტის შესაბამისად, ერთმანეთთან  
შეთანხმებული, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობით,  
სასამართლოს დადასტურებულად მიაჩნია, რომ ბ----- და ა-----  
ჩაიდინეს:

ცემა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ  
მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლით  
გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი ჯგუფურად, დანაშაული

გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის 1<sup>1</sup>-ლი ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით.

### **3. სასჯელის გამოყენების დასაბუთება:**

სასამართლო განმარტავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 259-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს. სასჯელის სამართლიანობის პრინციპს განამტკიცებს ასევე, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს, დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლის თანახმად, სასჯელის მიზნებს წარმოადგენს სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავეს რესოციალიზაცია. სასჯელის მიზანი ხორციელდება მსჯავრდებულებზე ზემოქმედებით, რათა ისინი განიმსჭვალონ მართლწესრიგის დაცვისა და კანონის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით. ზემოხსენებული მუხლი წარმოადგენს სასჯელის კერძო და ზოგადი პრევენციის ერთობლიობას. კერძო პრევენციის მიზანია მსჯავრდებულის მიერ მომავალში ახალი დანაშაულის ჩადენის თავიდან აცილება მისი რესოციალიზაციის გზით, ზოგადი პრევენცია კი ემსახურება საზოგადოების გაფრთხილებას, რომ დანაშაულის ჩადენის შემთხვევაში მათ მიმართაც მკაცრი სასჯელი იქნება გამოყენებული სახელმწიფოს მხრიდან.

ბ----- და ა----- მიმართ სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს ბრალდებულების პასუხისმგებლობის როგორც შემამსუბუქებელ გარემოებებს, ასევე დანაშაულის მოტივსა და მიზანს, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს დამნაშავეს წარსულ ცხოვრებას, პირად და ეკონომიკურ პირობებს.

სასამართლო სასჯელის სახის და ზომის განსაზღვრისას, ასევე ითვალისწინებს ბრალდებულების აღიარებას.

ამდენად, ყოველივე ზემოაღნიშნულის გათვალისწინებით, ბ----- და ა----- მიმართ უნდა იქნეს გამოყენებული სასჯელის ისეთი სახე და ზომა, რაც ხელს შეუწყობს სამართლიანობის აღდგენას, მათ მიერ ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებასა და დამნაშავეთა რესოციალიზაციას.

### **სარეზოლუციო ნაწილი:**

სასამართლომ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 258-260-ე, 269-ე, 271-274-ე, 277-279-ე, 292-293-ე

მუხლებით,

### **დაადგინა:**

**ბ**----- ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის 1<sup>1</sup>-ლი ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა - 500 (ხუთასი) ლარის ოდენობით.

მსჯავრდებულ **ბ**----- მიმართ თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2--  
----- განჩინებით შეფარდებული აღკვეთი ღონისძიება - გირაო გაუქმდეს და გირაოს თანხა დაუბრუნდეს გირაოს შემტან პირს განაჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში.

**ა**----- ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის 1<sup>1</sup>-ლი ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა - 500 (ხუთასი) ლარის ოდენობით.

მსჯავრდებულ **ა**----- მიმართ თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2----- განჩინებით შეფარდებული აღკვეთი ღონისძიება - გირაო გაუქმდეს და გირაოს თანხა დაუბრუნდეს გირაოს შემტან პირს განაჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში.

განაჩენი კანონიერ ძალაშია გამოცხადებისთანავე და ექვემდებარება აღსრულებას.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის მეშვეობით.

**მოსამართლე**

**ნ.ელიეშვილი**